Diagrame Voronoi. Algoritmul lui Fortune

1. Diagrame Voronoi

Pentru o mulţime de puncte date în plan $\mathcal{P} := \{p_1, p_2, ..., p_n\}$ numite locaţii trebuie să determinăm o divizare a planului astfel încât fiecărei locaţii sa-i atribuim cele mai apropiate puncte de ea şi cele mai depărtate de restul locaţiilor - **Modelul de atribuire Voronoi** care include subdivizarea numită **diagrama Voronoi** a mulţimii de locaţii , notată $\mathcal{V}or(\mathcal{P})$. Diviziunile se numesc **celule Voronoi** notate cu $\mathcal{V}(p_i)$.

Vom spune că un punct q aparţine locaţiei p_i dacă şi numai dacă $dist(q, p_i) < dist(q, p_j)$, pentru fiecare $p_j \in \mathcal{P}$ cu $j \neq i$. Laturile celulei sunt situate pe mediatoarele segmentelor, care unesc locaţiile iar pentru o locaţie p_i celula corespunzătoare este dată de:

$$\mathcal{V}(p_i) = \bigcap_{1 \leq j \leq n, j \neq i} h(p_i, p_j)$$

unde $h(p_i, p_j)$= semiplanul determinat de mediana segmentului (p_i, p_j) (d_{ij}) şi care conţine p_i iar $\mathcal{V}(p_i)$ este intersecţia tuturor semiplanelor care conţin p_i.

1.1 Observaţii.

1. Diagrama Voronoi va avea n celule.
2. Orice celulă Voronoi este o mulţime convexă.
3. Laturile diagramei Voronoi sunt segmente, semidrepte sau drepte.

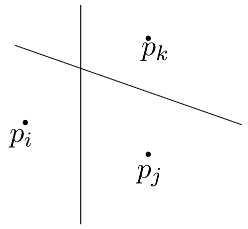

Figura 1. Cazul în care o latură a unei celule Voronoi este o dreaptă.

1.2 Definiţie

Pentru un punct q din plan definim cel mai mare cerc gol (cu tot cu interiorul său) şi îl notăm $\mathcal{C}_\mathcal{P}(q)$- cercul cu centrul în q şi care nu conţine nici o locaţie din $\mathcal{P}$ în interior şi are raza cea mai mare cu proprietatea cerută.

1.3 Teoremă

1. Un punct q este vârf al diagramei $\mathcal{V}or(\mathcal{P})$ dacă şi numai dacă frontiera celui mai mare cerc gol $\mathcal{C}_\mathcal{P}(q)$ conţine cel puţin trei locaţii.

2. Mediatoarea segmentului dintre locaţiile p_i şi p_j defineşte o latură a diagramei dacă şi numai dacă $\exists q$ pe mediatoare astfel încât $p_i, p_j \in \mathcal{C}_\mathcal{P}(q)$ şi nici o locaţie nu aparţine acestui cerc .

Construcţia diagramei

1. Construirea tuturor celulelor Voronoi independent: complexitatea din punct de vedere al timpului ar fi $\mathcal{O}(n^2 \log n)$.

2. *Divide et impera* : complexitatea din punct de vedere al timpului ar fi $\mathcal{O}(n \log n)$.

3. Algoritmul lui Fortune: complexitatea din punct de vedere al timpului ar fi $\mathcal{O}(n \log n)$.

2. Algoritmul lui Fortune

Algoritmul lui Fortune foloseşte tehnica **liniei de baleiere (sweep line)** notată cu l. Fiecare locaţie de deasupra lui l determină câte o parabolă - locul geometric al punctelor mai apropiate de orice locaţie de deasupra lui l decât de l. Se formează astfel **linia parabolică (beach line)**, iar punctele sale de întrerupere la deplasarea liniei de baleiere vor determina laturile celulelor Voronoi.

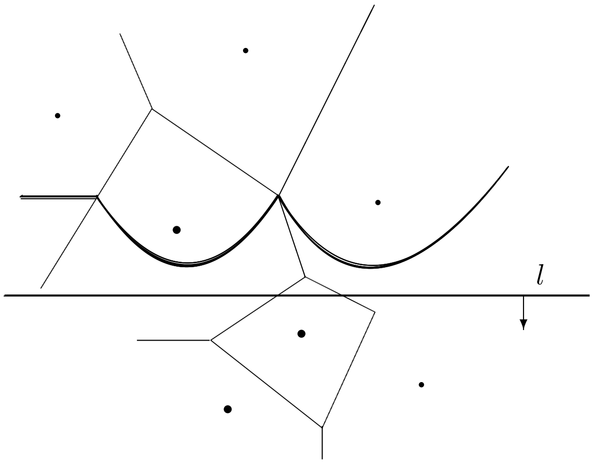

Figura 2. Generarea liniei parabolice prin deplasarea liniei de baleiere.

Punctele de întrerupere trasează diagrama, în timp ce linia de baleiere parcurge planul. Astfel, în loc să păstrăm intersecţiile lui $\mathcal{V}or(\mathcal{P})$ cu l, vom reţine linia parabolică la deplasarea liniei de baleiere. Nu putem s-o păstrăm explicit, din moment ce se modifică o dată cu deplasarea continuă a liniei l.

Cazul 1

Mai întâi considerăm evenimentele în care apare un nou arc al liniei parabolice. O astfel de situaţie avem când dreapta l întâlneşte o nouă locaţie. Parabola definită de această locaţie este la început o parabolă degenerată, adică un segment de dreaptă vertical care uneşte locaţia respectivă cu linia parabolică. Cum dreapta l se deplasează în continuare, noua parabolă prinde contur. Partea noii parabole situată sub vechea linie parabolică este acum o parte din actuala linie parabolică.

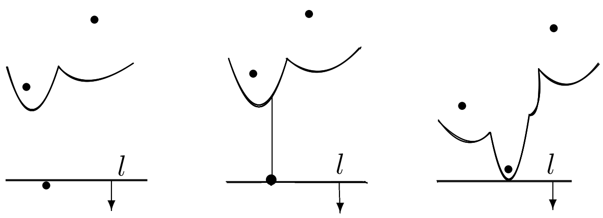

Figura 3. Apariţia unui nou arc de parabolă la întâlnirea unei locaţii.

2.1 Definiţie.

Evenimentul în care o nouă locaţie este întâlnită la deplasarea liniei de baleiere, se numeşte **locaţie eveniment**.

2.2 Lemă

Singurul mod în care poate apărea un nou arc pe linia parabolică este prin intermediul unei locaţii eveniment.

Cazul 2

Un al doilea tip de evenimente în algoritmul planului sweep este cel în care un arc existent al liniei parabolice se contractă până dispare.

Fie a' arcul care va dispărea, iar a şi a'' arcele vecine lui în configuraţia iniţială. Arcele a şi a'' nu pot face parte din aceeaşi parabolă, aşa că obţinem cele trei arce definite de trei locaţii diferite p_i, p_j şi p_k. Când arcul a' dispare, celelalte două arce vecine vor avea un punct comun, notat q. Punctul q este echidistant faţă de l şi cele trei arce. Deci, există un cerc de centru q care trece prin punctele p_i, p_j şi p_k tangent la dreapta l. Nu poate exista nici o locaţie în interiorul acestui cerc: o asemenea locaţie ar fi apropiată de l decât este apropiat q de l, contrazicând faptul că punctul q aparţine liniei parabolice. Rezultă că punctul q este un vârf al diagramei Voronoi.

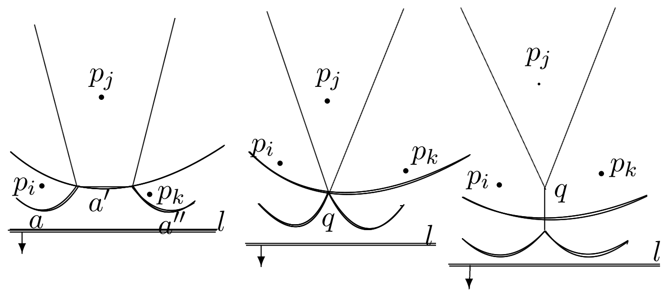

Figura 4. Dispariţia unui arc de pe linia parabolică

2.3 Definiţie

Evenimentul în care linia de baleiere intersectează cel mai de jos punct al unui cerc care trece prin trei locaţii definind arcele consecutive ale liniei parabolice, se numeşte **eveniment cerc**.

2.4 Lemă

Singurul mod în care un arc existent poate dispărea de pe linia parabolică este prin intermediul unui eveniment cerc .

BE & SD